

המשר לפרשת: תזריע.

– בלבד. גם לגבי אנשים גדולים, קדושים וטהורים מצאנו לשון קנאה. כתוב על רחל אימנו: ”וַתִּקְנֵא רַחַל בְּאַחֲתָהּ” (בראשית ל, א). וכן אחי יוסף מקנאים ביוסף בגלל שהוא קרוב לאביו יותר מהם.

כאשר יהושע אומר למשה רבינו: ”אֲדֹנָי מֹשֶׁה כְּלֹאִם” (במדבר יא, כח), משה רבינו עונה: ”הַמִּקְנָא אֶתָּה לִי, וּמִי יִתֵּן כָּל עַם ה' בְּיָבָיִים” (במדבר יא, כט). יהושע מבקש ממשה שיטיל עליהם צורכי ציבור והם יהיו כלים מאליהם. על זה משה עונה מדוע אתה מקנא לי. וכן מובא במדרש (ילקוט לא, יב) על הפסוק: ”וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ לְמוֹת קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ” (דברים לא, יד). ביום פטירת משה התייחד הדיבור ליהושע. משה שאל אותו: ”מֵה אִמַּר לָךְ ה'?” יהושע ענה: ”כִּי כָל אַרְבַּעִים שָׁנָה שְׂאֲלַתִּי אוֹתָךְ מֵה דִּבַּר ה'?” מיד אמר משה: ”טוֹב אֵלַיךְ מִיִּתוֹת מִקְנָאָה אַחַת” .

השאלה היא כיצד יתכן שאותם גדולי האומה, צדיקים קדושים וטהורים, יקנאו?! התשובה היא שאומנם גם אצלם מצאנו לשון של קנאה, אבל זה עניין אחר לגמרי! הם השתמשו במידה זו אך ורק לטובה!! אדם שמשתמש במידת הקנאה רק לטובה- עולה ומתעלה, כדברי חז"ל ”קִנְיַת סוֹפְרִים תְּרַבֵּה חֲכָמָה” (בבא בתרא כא א), מיום ליום הוא מרבה בחכמה בגלל שהוא מקנא בחבירו וזה סוד הצלחתו בעולמו הרוחני.

אולם יש אדם שמשתמש במידה זו לרעה, 'ואוכל את הלב' למה אין לי מה שיש לו. על קנאה רעה זו אמרו חז"ל ”_ הַקְּנָאָה... מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם.” (פרקי אבות ד, כ"א).

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת ״חכמה ומוסר״ ע״י מורנו ראש הישיבה והכולל.

<p>השיחה נאמרה בהקשר לספר ״שערי תשובה״. שער ג פרק: קח-קט.</p>

יוצא, שהיתום ואלמנה מתענים ע"י אותם עורכי דינים הרבה, וזו סכנה גדולה עליהם. ביתום ואלמנה זה טבעי שהם יתענו יותר מאחרים.

האנשים הנשואים צריכים זהירות גדולה, לחיות עם האישה צריך זהירות גדולה, כי דמעתה מצויה. הן רגישות ופגיעות, הבעל חי איתה עשרים וארבע שעות. בכל פרטי החיים, בכל המצבים, וצריך זהירות גדולה. שייך שהאישה תספר לבעל: "אני בכיתי כל הלילה בגלל שככה ובגלל שככה". אם היא בכתה כל הלילה, המצב שלו טוב אם בבוקר הוא קם חי...

יש אנשים שהם בקיאים בדיוק מה הזמן הנכון להתקשר, - בין ברכת 'המוציא' 'לטעימה'... צריכים הרבה לחשוב על הצד השני. יש הרבה אנשים שמחמת צערם הם לא חושבים על השני, הם מנסים שוב להתקשר ולא מצליחים, ומחליטים לעמוד על הנקודה שקשה לשני בכל מחיר...

יש מצבים שמבחינת הבנין של האדם, אסור שילך 'בכל מחיר'. לצערי הרבה בני אדם נכנסו לאגואיסטיות גדולה, שכשיש בעיה, לא מנסים לחשוב לרגע על הצד השני, כל מה שהם חושבים אך ורק, איך הם ישיגו בצורה הטובה ביותר את המטרה שלהם, ממש ככה!
חיים כמו בתוך בית של 'צב', שלא רואים דרכו את אף אחד... היה מאוד ראוי לאדם לחשוב: עכשיו אני צריך אותו, האם זה מתאים גם לחבר שאדבר איתו עכשיו?

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

בס"ד	מִצַּא אֶת הַמַּסְתֵּתֶר				
לִפְרֻשָׁת	שְׁמִינִי				
מִצַּא 18 מִיָּלִים בְּלִבְד בַּתְּמוּזָתָר. בַּמֶּאֱרוֹז, לַמֶּאֱוָךְ וּבֵאלֶכְסָן.	מִצַּא מִיָּמֶרְהָ מִסְתֵּתָר .				
פ	ח	צ	כ	ל	פ
ר	ד	ה	מ	כ	ב
ח	פ	ש	א	ת	ח
צ	ה	ר	ש	ע	פ
ר	ה	ו	מ	כ	ב
ל	ר	ו	א	י	נ
ח	פ	י	ו	ד	ע
כ	ב	ו	ד	ב	ל
ר	ש	צ	ל	ח	ת
פ	ח	ו	ט	י	פ
צ	ל	א	פ	ל	א
ה	ת	ח	צ	ה	י
ח	פ	ד	ר	ל	פ
ר	י	ע	ש	פ	ח
נ	ת	נ	ל	ת	ג
פ	פ	ח	י	ע	מ
צ	ל	נ	ת	מ	ש
ל	ח	צ	י	י	ש
א	ת	מ	ו	ת	ח
פ	ת	ל	ח	ה	פ
עֲגֵל	אֵיל				
שׁוּר פְּנִי	תַּמְיָמִס בְּלוּלָה	אֶהֱל מוֹעֵד			
שְׁמִינִי	וַיִּשְׁחַס	פְּרָה			
אַלְצַפּוּ	עֵלָה	חֲזוּת			
כַּבֵּד	חֲלָבִים	אַהֲרֹן			
תַּנּוּפָה	שַׁעֲרֵי	חֲסֵאת			
זֶהָם מִצַּאת אֶת הַמִּשְׁשָׁנָה:					
כֹּל הַמַּכְבֵּד אֶת הַרְשַׁע מַכְבֵּדוֹ וְאֵין יוֹדַע כְּבוֹד					
מֵאֲתָ: תּוֹסַפְתָּא מִסְכַּת עֲבוּדָה זָרָה פֶּרֶק ו					

מעשה נורא מסופר על רבינו, שאירע לו בעודו נער צעיר, המעובד מתוך הספר 'באר יצחק' על מסכת גיטין, וממנו נוכל ללמוד לאלו תוצאות הרות אסון עלולה הקנאה להביא. בעיר בה התגורר הנער השקדן וברוך הכישרונות, אברהם יצחק, דד גם תלמיד חכם מפורסם ומופלא בתורה שהיו לו שני בנים, אותם שלח ללמוד באותו תלמוד תורה שם למד רבינו. רצון עז היה לו לת"ח זה, שבניו יגדלו בלימוד התורה ויתעלו בלימודם, עד שייעשו לגדולי הדור:

ציפיות גדולות היו לאבא, בעת הכניס את בניו לת"ת. עז היה רצונו לראות בהם כבר עכשיו ניצני גדלות, הרבה מעבר לבני גילם, שהרי ייעדם לגאוני הדור וחכמיו. אך כגודל הצפייה, כך רבה האכזבה, כאשר התברר לו, כי בניו אינם עולים כל כך בסולם המעלות כפי שצייר בעיני רוחו. היה קשה לו ביותר לראות תלמיד בשם אברהם יצחק שעלה במעלות התורה הרבה יותר מבניו. "בושה גדולה בשבילי," חשב בלבו, "שאברהם יצחק ידע את כל מה שלומדים בהבנה מלאה, ויאפיל בזאת על ידיעת התורה של בני. לא ייתכן, שיעלה בחוכמתו עליהם." קנאתו הקשה בילד המסכן, והחכם הזה הלכה וגברה. עובדה זו שיטנו ילד העולה בהשגותיו על בניו. הייתה מעל לכוח סבלו... היא לא נתנה לו מנוח ביום ובלילה, עד כדי שיבוש דעתו. הוא רקם מזימה אפילה כיצד יוכל להסיט את הילד המוצלח מן הדרך, רח"ל. יום אחד נכנס האבא הקנאי, שכאמור היה ידוע כאדם חשוב וכת"ח מופלג, למלמד של הילד, והורה לו בתוקף, שילך ויודיע לאבי הנער שאברהם יצחק איננו מסוגל ללמוד גמרא. אותו מלמד חשש ממנו ולכן עשה כדבריו. הוא ניגש לאביו של אברהם יצחק, שהיה אדם פשוט ותמים ואמר לו: "מאוד רציתי לעשות מבנך ת"ח. אך לצערי אני רואה, שכל מה שאני משקיע ומלמד את בנך הוא לא מבין. אין לו מספיק כלים כדי להתעלות בתורה, לכן חבל, שתשלם שכר לימוד כה גבוה..."

כששמע אבי הנער את דברי המלמד, הזדעזע ופרץ בבכי נסער. הוא החליט ללכת להיוועץ בדעתו של... אותו תלמיד חכם (שקינא בבנו) ולשאול אותו מה לעשות עם הבן שלי. הוא הגיע לאותו חכם וסיפר לו מה שאירע ואמר כי עד היום חשב שבנו מסוגל להיות רב בישראל, וזה עתה שמע כי לא יצלח בכך. הקשיב הת"ח לדבריו, 'השתתף בעצרו ויעץ לו, כי יבקש מהמלמד שלא לימד את בנו גמרא אלא רק מה שיהודי צריך לדעת. להתפלל וילמד קצת פסוקים מהחומשים עד כמה שיכול לתפוס... שוב פרץ אבי הנער בדמעות שליט, כששמע את הדברים בכה: "וכי על הנער הזה התפללתיו?!" בלית ברירה עשה האב כעצתו.

ברוב שעות היום, כשלמד המלמד גמרא עם רש"י, היה אברהם יצחק נשלח מחוץ מהכיתה. רק כאשר למדו חומש, היה ישב בין חבריו ולמד עמם. כך נמשך הדבר מספר שבועות. יום אחד הגיע מלמד חדש לכיתה. גם הוא המשיך לנהוג כן כפי שקיבל מקודמו. בשעה שלימד גמרא, הבחין המלמד כי הנער אברהם יצחק שהיה אמור בשעה זו לטוטט בחוץ, מאזין בקשב רב לשיעור, מבחוץ... המלמד קרא לנער והחל לבחון אותו על דף הגמרא שלימד. להפתעתו המרובה הנער הבין את כל לימוד הגמרא על בוריה באופן שוטף יותר משאר התלמידים...

הוא נדהם, פנה לתלמידים בתמיהה ושאל: "מדוע אברהם יצחק מסתובב בחוץ ואינו לומד גמרא? התלמידים ענו לו: "כי מוחו חלש ואינו תופס. לכן החליטו המלמדים שלא להכביד עליו." כששמע המלמד את הדברים הבין כי מזימה רעה מאחורי העניין. כשהוא נסער עד עמקי נפשו פנה לאבי הנער ושאל: "מדוע בנך אינו לומד גמרא, הרי הוא חכם ונבון מעל בני גילו?" סיפר לו אביו את מה שמע מהמלמד ואת העצה שקיבל מהת"ח. אמר המלמד לאבי הנער: "תנה אותו על ידי, ואני אלמד אותו באופן פרטי.

אם בסוף הזמן הנער יבחן על חמישים דפי גמרא ולא ידע אותם, אל תשלם לי מאומה! בטוחני, כי בנך יהיה לתפארת בישראל!"; ואכן כך היה. הנער ראה סימן ברכה בלימודו והתעלה בידיעותיו, הלך וגדל בתורה מאוד. כשנעשה כבן-שתיים עשרה, לא נמצא מלמד, שיכול ללמדו בהתאם לרמתו הגבוהה. כשהתברר לאבי הנער, מה איומה קנאתו הקשה של אותו ת"ח שסמך עליו ואיזה אסון כמעט המיט על בנו, העביר האב את בנו ללמוד בעיר רחוקה. שם המשיך אברהם יצחק להתעלות ולגדול בתורה, עד שנעשה לתלמיד חכם מופלג.

אותו ת"ח שיעץ את עצתו, התחרט והצטער מאוד על המעשה הרע שעשה. אולם מידת הדין פגעה בו, כאשר בניו, שקיווה לראותם גדולי עולם, התרחקו מהתורה רח"ל. האחד נעשה מנהל חוות סוסים והשני איכר. מאותו מעשה חזר בו אותו הת"ח ממידתו הרעה, וקירב באהבה רבה את ר' אברהם יצחק. כשחזר לבית אביו, כיבדו לדרוש בביה"כ. לאחר הדרשה קם הת"ח ונשקו על ראשו בפני קהל ועדה.

אלו כלים ניתן להכשיר אותם לפסח?

סכו"ם מטבח- יש אפשרות להשתמש בסכו"ם על ידי הגעלה. כלומר, עליו לשים סיר עם מים ע"ג האש, ובשעה שהמים מבעבעים, יתן לתוכם את הסכו"ם. לאחר מכן מיד יטוּף במים קרים. פלטה חשמלית- די שיערה עליה מים רותחים ישר מהקומקום. לאחר מכן יש לנקות היטב את הפלטה מכל חשש חמץ.

מחבת- די בהגעלה, שמכניס אותה לתוך מים רותחים. במחבת מסוג 'טפלון' לא מועילה הגעלה וחייב לקנות חדשה לפסח.

סירים - מכיוון שמבשלים בהם גם חמץ, חייב להכשירם ע"י הגעלה במים רותחים. קודם לכן ירחץ וינקה אותם היטב מכל לכלוך, ביחודבידיות יפרקם וינקה בחריצים היטב.

כלי זכוכית - לשיטת הספרדים, אינם בולעים חמץ - ולכן אינם צריכים שום הכשר לפסח. אפילו הכניסו לתוכם חמץ גמור, כגון בירה, יש להתיר על ידי שטיפה בלבד. כלי זכוכית הנקראים פיירקס, שמבשלים בהם על האש וכן דורלקס מותרים בשטיפה והדחה בלבד. אולם לשיטת האשכנזים, אין להם תקנה, ואסור להשתמש בהם בפסח.

כלי חרס - (ספלי קפה) לא ניתן להכשירם לפסח. אם השתמשו בהם בחום, אין הגעלה מועילה להם כלל. מכל מקום הכיור שרוחצים בו את הסירים והצלחות, אפילו אם הוא עשוי מחרסינה - יַעֲרָה עליו מים רותחים, ויוכל להשתמש בו בפסח.

תנור- חייב לשפשף היטב את דפנות התנור בחומר ניקוי (עם צמר פלדה) מכל שמנונית, שנספגה שם. לאחר שהבריק את התנור מדליק אותו על ריק למשך שעה, בטמפרטורה הגבוהה ביותר. ידאג שעד כניסת החג יעברו 24 שעות, שלא ישתמשו בו כלל.

מיקרוגל - יש להוציא את כלי הזכוכית שבו (ניתן לשליפה) ולהדicho במים רותחים. לאחר מכן יש לנקות היטב את הדפנות עם חומר פוגם. ואף לשים כוס מים, ובתוכו חומר ניקוי ולהדליק למשך רבע שעה. וכן לא להשתמש 24 שעות במכשיר.